

<p>Kodály Zoltánné és az MTA BTK Zenetudományi Intézet tisztalettel meghívja Önt a ZOLTÁN KODÁLYS KAMMERMUSIK című tanulmánykötet bemutatójára</p> <p>HELYSZÍN: Kodály Zoltán Emlékmúzeum és Archivum (1062 Budapest, Kodály körönd 1.) IDŐPONT: 2016. április 15. 14.30</p> <p>A BEMUTATÓ RÉSZTVEVŐI: Klaus Aringer Batta András</p> <p>Felhangzik Kodály Zoltán Szólosonátája (op. 8) Előadja: Kerstin Felz (szello)</p>	<p>Frans Sarolta Kodály und das Institut für Musikwissenschaft FZH UAW laden Sie ein zu der Vorstellung des Buches ZOLTÁN KODÁLYS KAMMERMUSIK</p> <p>ORT: Zoltán Kodály Museum und Archiv (1062 Budapest, Kodály körönd 1.) ZEITPUNKT: 15 April 2016 14 Uhr 30</p> <p>TEILNEHMER DER BUCHVORSTELLUNG: Klaus Aringer András Batta</p> <p>Bei der Buchvorstellung erklingt Zoltán Kodálys Solosonate (op. 8) gespielt von Kerstin Felz (Violoncello)</p>
--	--

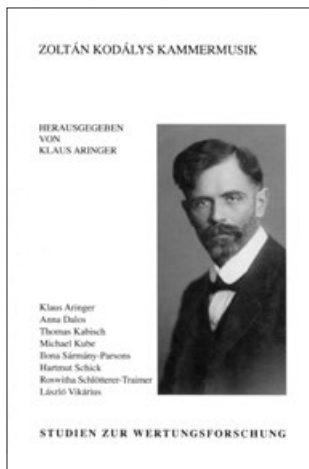
Kodály kamarazenéje – ahogy a nagyvilágban látják

Klaus Aringer (szerk.): Zoltán Kodály's Kammermusik

Studien zur Wertungsforschung Band 57

Wien: Universal Edition, 2015.

2013. május 23-án és 24-én a grazi művészeti egyetem kihelyezett tagozatán, Oberschützenben (Felsőlövő) *Az ifjú Kodály: Kamarazene (1905-1920)* címmel került sor egy nemzetközi zenetudományi konferenciára. Az esemény sok tekintetben különlegesnek volt nevezhető: egyrészt a szervezők – Klaus Aringer és Andreas Dorschel – elképzelésének megfelelően Kodály első érett alkotói korszakának összes kamaraműve elhangzott a tudományos előadások között (az I. vonósnégyesből csak két tétel), a Zeneművészeti Intézet növendékeinek előadásában, másrészt szintén a szervezők fáradságos utánajárásának köszönhetően nem csupán magyar zenetudósok, hanem német és osztrák kollégáik is vállaltak egy-egy referátumot. Olyan zenetörténetész-kutatókról van szó, akik a 20. századi zene valamely témájára specializálódtak, és most, alkalmi feladatként igyekeztek megismerkedni Kodály életművének e kivételes szegmensével. A konferencián elhangzott előadások a rangos *Studien zur Wertungsforschung* sorozat 57. köteteként jelentek meg 2015 decemberében, Kodály kiadója, a bécsi Universal Edition gondozásában, német nyelven. E kötet jelentős mértékben járul hozzá a magyar zeneszerző életművének megismertetéséhez a német nyelvterületen.

A kiadványban nyolc tanulmány olvasható. Az I. vonósnégyesről (op. 2) Michael Kube írt tanulmányt, illetve helyet kapott a kötetben Roswitha Schlötterer-Traimer a Bónis Ferenc szerkesztette 1997-es Kodály-émlékkönyvben magyarul már megjelent, most azonban első alkalommal németül is napvilágot látott tanulmánya. A két írás kiegészíti egymást, hiszen Schlötterer-Traimer elsősorban az I. (és részben a II.) vonósnégyes zenei forrásaival foglalkozik, míg Michael Kube az I. vonósnégyes keletkezés-, illetve recepciótörténetével és kiadásaival. Tanulmányában Hartmut Schick az op. 4-es Cselló-zongora szonáta legjellegzetesebb tematikus elemére, az egész zenei szöveget meghatározó kvart-hangközre és annak alkalmazására fókuszál. Thomas Kabisch – az op. 7-es Duót elemezve – elsősorban a szokatlan hangszer-összeállítás párhuzamos példáit vizsgálja, s veti össze Kodály művét Ravel Duószonátájával és Hanns Eisler Duójával (szintén op. 7). Vikárius László a Szólószonátában (op. 8) megjelenő átlényegített népzenei források megjelenítési formáira koncentrálnak. Jelen ismertető szerzője a II. vonósnégyes (op. 10) programatikusan vonásait tárja fel, míg Klaus Aringer a *Szerenád* (op. 12) műfaji kontextusáról, komponálásának fázisairól, korai recepciójáról és formai jellegzetességeiről ír. Kube és Aringer tanulmányainak további értéke, hogy a budapesti Kodály Archívum dokumentumaira is támaszkodnak. A hét tanulmány háttérében rejlő kulturális kontextusra az első tanulmány, Sármány-Parsons Ilona munkája, az 1900 körüli Budapest és az egykori kulturális élet bemutatásával világít rá.

A kötet külön érdeme, hogy számos kottapélda, képmelléklet, táblázat gazdagítja a Kodályról a tanulmányokban kialakított képet. Önmagában véve is érdemes – partitúrával a kézben – végignézni Michael Kube táblázatait, amelyekben az I. vonósnégyes első és legújabb kiadása közötti különbségeket sorolja fel, illetve feltünteti, melyek azok a Kodály-javítások, amelyek valami okból kimaradtak az 1953-as copyrighttal ellátott javított kiadásból. Kube tanulmányának további értéke a függelékben közölt kis kritikagyűjtemény, amely az I. vonósnégyes nemzetközi recepcióját dokumentálja. Klaus Aringer tanulmányának nagy értéke a keletkezéstörténetet demonstráló sok faksimile-közlés, míg Vikárius László munkája – a külföldi olvasó számára – elsősorban a sok, a nemzetközi zenetudományi irodalomban el nem érhető szöveges dokumentum közreadása révén tarthat számot érdeklődésre. Egyáltalán, érdemes figyelni a nem magyar szerzők megközelítésére, hiszen a magyar kutató számára gyakran szokatlan, de ily módon friss nézőpontokat tudnak vonni a kutatásba (mint például a kvart-hangközzel dolgozó Kodály alakja Harmut Schick tanulmányában, vagy Thomas Kabisch és Klaus Aringer műfaj történeti rátekintése Kodály műveire). Reméljük, Andreas Dorschel és Klaus Aringer kezdeményezése folytatásra talál, és további hasonló tudományos találkozásokat és publikációkat hoz magával a külföldi és a magyar kutatók közös munkája.

Dalos Anna